

Justitsministeren finder på baggrund af politimesterens bemærkninger til Justitsministeriet om notatet, at notatet ikke giver anledning til at foretage videre i sagen. Justitsministeren fremhæver selv følgende bemærkning fra politimesteren:

»I selve notatet antydes det og anføres det flere steder, at personer højere i systemet, embedsmænd og politikere, har ladet forsøg på afdækning af forholdene standse.

Jeg skal hertil bemærke, at ansvaret for udlændingetilsynet, for efterforskning og for afgørelse af tiltalespørgsmål påhviler politimesteren og ikke overordnede myndigheder, og der er i øvrigt ikke af mig rettet henvendelse til nogen overordnet myndighed eller politikere, der kan begrunde de anførte udtalelser. Ej heller har jeg modtaget henvendelser af den art fra myndigheder eller politikere.«

Efter justitsministerens opfattelse giver de øvrige forhold, der er nævnt i artiklen i Jyllands-Posten, ikke grundlag for at foranstalte en nærmere undersøgelse. Justitsministeren henviser i den forbindelse til allerede afgivne svar på spørgsmål nr. S 1442 og nr. S 1486 i 1983.

Told- og Skattestyrelsen under Skatteministeriet oplyser, at på skatte- og afgiftsområdet er Tvindorganisationen ikke en helhed, men en række enkeltobjekter, der hver for sig er undergivet almindelig lignings- og afgiftsmæssig kontrol. Kontrolaktiviteter i relation til Tvind betraget som en organisatorisk helhed har ikke været gennemført i de sidste 10 år frem til 1995. Selv om Tvind ikke i skattemæssig forstand er en koncern, er det for at opnå et samlet overblik over organisationens aktiviteter hensigtsmæssigt at gennemføre en koncernrevision, og Told & Skat har i 1995 påbegyndt en sådan samlet koncernrevision af hele Tvindorganisationen.

Socialministeriet har oplyst, at det er kommunalbestyrelsen, der har tilsynsforpligtelsen med de opholdssteder for børn og unge, som kommunalbestyrelsen godkender ifølge bilstandsloven. Det vil sige, at småskolerne er underlagt kommunalt tilsyn.

Erhvervsministeriet har oplyst, at de seneste årsregnskaber for Tvinds erhvervsdrivende fonde indeholder blanke revisionspåtegninger, og at der i øvrigt ikke for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har foreligget forhold, der har givet anledning til særlige bemærkninger.

For Undervisningsministeriets vedkommende er hele sagen om skolekoncernen efterhånden grundigt belyst, og jeg skal derfor være

relativt kortfattet og sammenfatte hovedkonklusionerne om skolekoncernen.

Om udviklingen siden 1980 kan oplyses følgende: I 1980 konkluderede Rigsrevisionen i sin beretning om Tvindskolerne, at de undersøgelser, som man havde foretaget, ikke gav anledning til særlige bemærkninger. Det gjaldt også tilknytningen til de øvrige Tvindinstitutioner, lejeforholdet til Tvindejendomsselskaberne og det forhold, at de havde samme revisor. Dette er altså udgangspunktet for Undervisningsministeriets videre administrative praksis.

Man gav i 1983 afslag på en ansøgning fra Tvindskolerne om huslejetilskud på grund af huslejekontraktens karakter af udligningsordning, og man advarede samtidig imod den situation, der kunne opstå, hvis mere end uvæsentlige dele af den kapital, som under sædvanlige forhold opsamles som egenkapital, overføres til andre skoler eller institutioner under samvirket.

I 1986 tog Undervisningsministeriet et tværministerielt initiativ, hvor Skatteministeriet, Socialministeriet, Landbrugsministeriet, Industriministeriet, Udenrigsministeriet og Arbejdsministeriet medvirkede med delrapporter om Tvindimperiets aktiviteter. Ingen af disse rapporter indeholdt materiale, der kunne berettiggel indgreb. Rapporterne blev samlet fremsendt til Finansudvalget af Undervisningsministeriet, der selv bidrog med rapporter om efterskolerne i oktober 1995 og om højskolerne i marts 1986. Der påpegedes visse kritisable forhold, og i alt fald formelt sikredes den enkelte skoles pædagogiske uafhængighed.

På det administrative område m.v. kunne man ikke påvise konkrete regelovertrædelser. Man hæftede sig igen ved huslejeordningen, og Poul Jørgensen lovede, at man ville nyvurdere denne for at fjerne ministeriets betænkelighed. I øvrigt fremgik det af notatet fra Skatteministeriet, at ændringer i skattelovgivningen ville begrænse Tvindlærernes store skattemæssige fradrag, og jeg tror, det i sig selv bevirkede, at man ikke fandt behov for yderligere politiske initiativer på dette tidspunkt.

Ministeriet har siden 1986 løbende over for Tvindskolerne indskærpet nødvendigheden af at overholde den meget frie skolelovgivning og tilskudsreglerne, når der blev påvist problemer. Det har senere vist sig, at skolerne hurtigt fandt nye måder at udnytte reglerne på. Jeg kan henviser til mine svar på spørgsmål fra Folketingets Uddannelsesudvalg, hvori jeg nævnte konkrete eksempler på korrektioner m.v.